

— (гръди), la chemisette; 4. търговия съ -зы, la chemiserie; 5. швачъ, ка на -зы, s. chemisier, ère.

Ризе, sn. t. l'agraffe f; 1. (на врата), le gond; 2. (на кърла), Mar. la vertenelle; 3. (що съединява дъвчъ чарупки на мида), la charnière; 4. женско —, le charnon; 5. туриамъ -та на врата, va. gonder.

Ризница, sf. jaque de mailles, cotte de mailles f, 'haubert m; || (малка -ничка), dim. le 'haubergeon; || ръзки на —, défaut de la cuirasse, m. [armadille, m.]

Ризниконосецъ sm. quardr. le tatou, dasype,

Ризничентъ шийникъ, sm. le gorgerin.

Ризъ (дукато, смѣтнителна монета въ

Турско), sm. le rize.

Римски, adj. latin; || (и -ско католически), roman; || приемане -нѣравы, la romanité.

— Дворъ, sm. le saint siège. [cisme.]

Римско-католическа вѣра, sf. le catholi-

— черкова, sf. la nacelle de saint Pierre.

— свѣтило, sm. chandelle romaine f.

Римски кавалери, sm. pl. ordre équestre m.

— сенатори, sm. pl. pères conscrits m.

Рисбергъ (видъ фашинникъ), sf. Fortif. la risbergue.

Рискувамъ, va. risquer (*voyez Прѣжалвамъ*).

Рискъ, sm. Com. le risque.

Рисъ (хартия), sm. la rame.

Ритане, sn. la ballotade.

Ратаница, sf. le coude-pied ou cou-de-pied.

Рита, sf. la rime; || докарвамъ на -мы или събирамъ -мы, va. rimer.

Ритмаръ, sm. un rimeur; || fam. un rimailleur, un poëtereau.

Ритмически, adj. rhythmique.

Ритмъ, sm. le rhythme.

Риторика (извиване души или сладкодумие), sf. la rhéthorique; || ученикъ на —, un rhéthoricien; || училникъ на —, un rhéteur.

Риторъ (сладкодумецъ), sm. un rhéthoricien.

Ритурнель, sm. la ritournelle.

Рифъ, sm. Mar. le ris.

Робакъ, sm. un malitorne, malpeigné, grossier, ours mal léché, m; 1. fig. un savoyard;

2. fam. un pitaud, maroufle, sabreur, lourdaud, m; 3. pop. un palot, un paltoquet.

Роббъръ (въ вистъ), sm. le rob ou robere.

Робски, adj. servile, esclave.

Робско покоряване, sm. le servilisme.

Робство, sn. la servitude, esclavage, ilotisme m, captivit  f; || (u fig.), le fers m; || fig. le joug.

Робъ, быня, sc. esclave; 1. prisonier de guerre, captif, m; 2. (въ Гърция), un ilote;

3. игра не -бы, les barres f; 4. говоръ за размѣняване -бы, le cartel.

Ровене, sn. le creusage et creusement.

Ровка земя, sf. terre meuble.

Ровко яйце, sn. oeuf mollet, oeuf à la coque, m.

Ровкостъ, sf. le fluide, fluidité f; || гълтамъ или сърбамъ —, va. 'humér.

Ровкъ и -кавъ, adj. liquide, fluide, gras; 1. (за земя), labourable; 2. праване -ко, la fluidification; 3. правя -ко, va. fluidifier.

Ровя, va. fouiller, creuser; || рови съ крака (за нокошка), v. imp. elle gratte.

Рогата змия (въ Африка), sf. le céraste.

Рогатка, sf. la barrière; || Milit. le hérisson; || (заграда съ остри колове), Milit. cheval de frise, m.

Рогать, adj. cornu; || (съ рога), fam. encorné.

— добытакъ, sm. bêtes à cornes, bêtes aux mailles, f. [ou langue de cerf.

Рогачски езыъ, sm. plante, la scolopendre

Рогачъ, sm. quadr. le cerf; -ченъ, de cerf; 1. le daim; 2. fam. un maquereau; 3. врѣме за ловъ на -чи, Vén. la cervaison; 4. —, insecte, le cerf-volant.

Рогозка (аскъръ t.), sf. l'estèrre f; 1. (и съ ляманъ), la natte; || обивавамъ съ —, va. natter; 2. (истришка), le paillasson; 3. (за пазене отъ вѣтъръ-тъ), l'abrivent m.

Рогозкаръ (майсторъ), sm. un nattier.

Роговиденъ, adj. corné; || правя -дно, va. racornir.

Роговитъ, adj. mamelonné.

Роговъ камыкъ, sm. le pétrosilex.

— цинкъ (или бленда), sm. Minér. l'horn-blende f.

Рогомайсторъ, sm. un cornetier.

— носецъ, sm. fam. un coeu; || pop. un cornard.

— ность, sm. poisson, la baliste.

Рогъ (и обувърски и обувателенъ, pl. -га), sm. la corne; 1. l'angle m; 2. Archit. l'arretier m; 3. (за барутъ), poire à poudre f, fournitment m; || Artill. corne d'amorce;

4. еленски —, corne de cerf; 5. (на котка), Mar. la patte et pate; 6. (на кѣтъ), Géom. le sommet; 7. (у рицари), l'olifant m; 8. (на спорностъ), corne d'abondance ou d'Amalthee; 9. избивамъ -га на животно, va. écorner; 10. свиря или търбя съ —, vn. corner; 11. хвърля си -гата (за елена), v. imp. il mue; 12. хвърлявъ -га (за рога), la mue.

Рогче, sn. dim. la corne, le cornet, le cornichon; 1. Géom. la lunule; 2. (пълната на цица), le téton, le mamelon; || въспаление на —, Méd. la thélit ; 3. (смукало), H. nat. la ventouse; 4. (за извиване отъ далечъ), le 'huchet; 5. (за пищене), le bocal; 6. -гчка, pl. H. nat. l'antenne f; ||

който има —, antenn , adj.

Родене [мѣсто —, pays natal m; || Minér. le gisement, le g te.

Роденото дѣте, sn. Jur. le part.